

Z rozkazu № 372 Komendanta Głównego Policji Państwowej

z dn. 17 października 1927 r.

W Y C I A G

o obowiązkach policji państwowej przy wykonywaniu bezpośredniego nadzoru nad stosowaniem narzędzi mierniczych w obrocie publicznym.

VIII. Współdziałanie p. p. przy rewizji narzędzi mierniczych używanych w obrocie publicznym.

W b. zaborze rosyjskim i austriackim na podstawie art. 21 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. Praw P. P. № 15 poz. 211), a w b. zaborze pruskim (nie wyłączając części górnośląskiej województwa śląskiego) na podstawie par. 4 Ust. Wykonawczej z dn. 3 czerwca 1912 r. do niem. Ust. z dn. 30 maja 1908 r. o miarach (Zbiór praw prusk. str. 129) oraz punktu 1 „Postanowień o rewizjach policyjnych narzędzi mierniczych” pruskiego rozp. Ministra Handlu i Przemysłu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 28 grudnia 1912 r. (Dz. Urzęd. prusk. Min. H i Przem. z r. 1913 str. 18) Policja Państwowa obowiązana jest wykonywać bezpośredni nadzór nad tem, aby w obrocie publicznym do mierzenia długości, powierzchni, objętości i masy (w mowie potocznej zwanej wagą), o ile przez to będzie lub być może ustanawiana wartość rzeczy lub świadczeń, były wyłącznie stosowane i przechowywane narzędzia miernicze legalizowane, legalne i rzetelne. W tym celu policja państwowa ma obowiązek samodzielnie dokonywać rewizji narzędzi mierniczych. W razie stwierdzenia używania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych do użytku niedozwolonych, należy winnych pociągać do odpowiedzialności karnej.

Niedozwolone do użytku i przechowywania w obrocie publicznym są takie narzędzia miernicze (przymiary t. j. miary długości, pojemniki t. j. miary objętości, odważniki, wagi i t. p.), które nie posiadają wcale cechy legalizacyjnej, posiadają cechę skasowaną lub nieczytelną, albo też posiadają cechę, która utraciła ważność skutkiem przedawnienia. Cecha legalizacyjna jest ważna w ciągu 3-ch lat, licząc już w to rok cechowania, i składa się z 2-ch znaków: cechy urzędu, przedstawiającej tarczę z literami UM wewnątrz i numerami okręgu i urzędu po obu stronach tarczy, i cechy rocznej, przedstawiającej ostatnie dwie cyfry roku w ramce prostokątnej. Tak np. w 1927 r. ważne są cechy z lat 1925, 1926 i 1927. Także niedozwolone są do użytku takie narzędzia miernicze, które noszą widoczne ślady uszkodzenia, chociażby nawet posiadały ważną cechę legalizacyjną.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 24 listopada 1927 r.

Ukladać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 15 groszy.

№ 304.

Wszystkie niedozwolone do użytku narzędzia miernicze należy zatrzymać jako dowody rzeczowe względnie uniemożliwiać ich używanie przez odjęcie części składowych, o ile zatrzymanie ich jest niemożliwe.

W wypadkach, kiedy urzędy miar same dokonywują rewizji narzędzi mierniczych, należy im udzielać asysty. W tym celu na trzy dni przed zamierzoną rewizją urzędy miar zwracają się za pośrednictwem władzy administracyjnej do właściwego komendanta (komisarza) policji państwowej o udzielenie asysty policyjnej i asysta ta winna być udzielona. Sposób udzielania asysty powinien być taki sam, jak przy kontroli sanitarnej. Zawiadomienie o zamierzonej rewizji winno pozostać ściśle tajne aż do chwili rozpoczęcia rewizji. W razie nagłej potrzeby nie należy urzędom miar odmawiać natychmiastowej asysty.

Jednocześnie uchyla się wszystkie poprzednie rozkazy w tej sprawie, a w szczególności pkt. VIII rozkazu № 264, pkt. V rozkazu № 298 i pkt. IV rozkazu № 326.